

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci

Alice Simajchlová: Obhajoba v trestním řízení

Předložená diplomová práce se zabývá postavením obhajoby a obhájce v trestním řízení, což je téma stále živé a aktuální, protože obhajoba má v demokratickém trestním řízení své nezastupitelné místo, přičemž zároveň se vyvíjejí pohledy na činnost obhájce a jeho místo mezi osobami vystupujícími v řízení. Význam obhajoby se pak stupňuje s tím, jak přibývají prvky kontradiktornosti zejména v hlavním líčení.

Diplomová práce byla zkontrolována anti-plagiátorským systémem a nebyla zjištěna významná shoda s jinými díly.

Předložená práce má rozsah 54 stran vlastního textu rozděleného do šesti hlavních částí:

1. Úvod
2. Historický vývoj právní úpravy
3. Vymezení základních pojmů
4. Obhajoba a postavení obhájce v trestním řízení
5. Srovnání s vybranou zahraniční úpravou
6. Závěr

Práce dále obsahuje anglické resumé a seznam použité literatury. Systematika práce je přehledná a logicky uspořádaná a odpovídá schválenému zadání práce.

Z formálního hlediska je práce na dobré úrovni, pokud jde o členění textu, celkovou úpravu a vcelku i jazykovou stránku (zde je ovšem třeba upozornit např. na to, že Evropská unie se jako název píše s počátečním velkým písmenem – viz název kapitoly 5.1, naopak v sousloví „německý právní systém“ se o název nejedná, takže slovo „německý“ píšeme s malým počátečním písmenem). Větší pozornost mohla diplomantka věnovat odkazům na použitou literaturu, kde sice řádně odkazuje na prameny, které při zpracování práce použila, nicméně nedodržuje jednotnou formu odkazů, a to jak z hlediska uplatněné citační normy, tak místy i typu písma.

Z obsahového hlediska poměrně dobře hodnotím historický exkurs do právní úpravy postavení obhajoby a obhájce v letech 1873 – 1989, přestože možná v tomto směru mohla být věnována větší pozornost právní úpravě v 70. letech 20. století, kdy se přeci jen začala právní úprava advokacie pomalu přibližovat demokratičtějšímu modelu. Také by bylo na místě se více zmínit o samotném postavení zejména formální obhajoby v trestním řízení (např. pokud jde o nutnou

obhajobu, přítomnost obhájce ve vyšetřování apod.). Stěžejní částí práce pak je především kapitola čtvrtá (Obhajoba a postavení obhájce v trestním řízení). Z hlediska vlastního tématu práce je pak významná též kapitola pátá (Srovnání s vybranou zahraniční právní úpravou). Poměrně naddimenzovaná je s ohledem na téma práce kapitola třetí (Vymezení základních pojmů). V kapitole čtvrté, která obecně působí poměrně popisně, pozitivně hodnotím podkapitolu 4.7, kde diplomantka vcelku dobře pracuje s vybranými soudními rozhodnutími vázícími se k tématu. Je trochu škoda, že tuto, případně i další judikaturu, nevyužila více v samotném výkladu podávaném v podkapitolách 4.1 – 4.6. Také mi v práci chybí větší propojení s principy spravedlivého procesu obsaženými zejména v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, včetně judikatury Evropského soudu pro lidská práva, a také např. analýza možností obhájce a obviněného ovlivnit postup vyšetřování a jeho výsledky, zejména prostřednictvím účasti na vyšetřovacích úkonech, dále role obhajoby, a především obhájce v hlavním líčení v souvislosti s uplatněním zásady kontradiktornosti hlavního líčení. Neméně důležitá je ale úloha obhájce při uplatnění odklonů (zejména pokud jde o podmíněné zastavení trestního stíhání, narovnání, ale i při sjednání dohody o vině a trestu a mnohdy i v souvislosti s trestním příkazem). Diplomantka tak v řadě ohledů zůstává spíše na povrchu zkoumané problematiky, což je jistě škoda.

Celkově práci s ohledem na výše uvedené hodnotím jako průměrnou, nicméně v každém případě způsobilou pro ústní obhajobu, k níž práci doporučuji.

Otázky pro účely ústní obhajoby:

1. Vysvětlete zásadu kontradiktornosti hlavního líčení.
2. Za jakých podmínek se obhájce a obviněný mohou účastnit vyšetřovacích úkonů v přípravném řízení?
3. Jaká ustanovení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod se týkají práva obviněného na obhajobu?

Návrh klasifikace: *dobře*

JUDr. Simona Štočesová, LL. M., Ph.D.

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra trestního práva